

Uit het leven van Tineke Koelmans

Met de reuny in 't sicht saai éen fan ôns kînes, "het mim niet 'n ferhaal over Ouwe-Syl", nou ni, saai ik wat motte je der nou over fertelle. Alles wat gebeurd is is ferbij en 't waren maar klaine dinkys. Maar 't set je wel even tebek naar froeger.

Ik bin geboren op 't eand fan 'e Laaisterstreek as oudste dochter fan Jan en Gryt, nou niks besonders dochts, d'r worre so feul kînes geboren. Maar myn wiig ston wel op 'n skitterend plak! Ôns hait en mim kochten 'n dubbeld erbaaiershuus, Sietske Tjepkema (groate Siet) sat bij de koop in, sij huurde de helft fan 'e weuning, of se war bang fan ôns hait of ik jankte te luud, se is gau ferhuusd en hait en mim konnen d'r een geheel fan make.

Naast ôns ston 'n dubbeld huus, wat behindiger as dat fan ôns, der weunde gyneen in maar dat war "de soos", ouwe mannen kwammen der bijnader te spellen, te praten te roken en te prúmmen. Buurfrou Torensma weunde der weer naast, der ruilden wij de krant en de tiidskriften met. Wiet van Noord en hur hait kwammen dan maar die gongen al gau naar 't wechy en so konnen Wouter en Nel mooi in dat huus.

Wij hadden sels 'n echte kerk op 'e streek, so nou en dan war d'r kerk, maar de bazar heugt mij meer. Hibs Tryntsy weunde an 'e andere kant fan 'e kerk, sij had tillefoan, kon se hur dochter in Gorredyk mooi belle, of andersom fansels.

Mosselman weunde d'r wat hogerop naast, hij had 'n groentetún achter de soos, hewwe wij dr later bijkregen deur 'n besondere konstruksy. Hait en mim kochten de grônd achter "de Soos" foor 'n gulden fan 'e gemeente, hait most dan de hússys ôfbreke, ok de fonneminten útgrave en alles oprêde. De gemeente maakte 't parkeerplak en hait kreeg frije útrit foor de nag te bouwen gerazy die at metseld is met 'e stenen fan 'e ôfbrokene hússys. De tún het lang "mosselman syn tún" hiten.

De meest markante man, met skip en brandstof war Minne, weunde der eerst met syn mim en se satten altyd in 'e achterkamer. Ok Auke Tool en Anne met Gretha satten altyd achter met útsicht op 'e plaats fan Tys Bosma en Anne.

Tietbep konnen wij niet somar ferbij, d'r most even 'n suurtsy haald worre, en oh ja bij Errien en Luurtske (broer en sus) haalden wij dan ok maar een want wij waren toch al in 'e staig. Foor Errien hadden we respekt, hij had ommers 'n buks in 't hok.

Huusnummer dertyn war 'n besonder huus, der sit 'n gedinksteen in 'e foorgevel met klaine Gerrit syn naam d'r op, maar ok omdat d'r in die tiid 'n hokfol mânly met éen frou weunde, Jikke met hur man, drie seunen en hur twee broers Theunis en Durk,(foor ôns de omkes).

De omkes sorgden d'r foor dat bij ôns thús de klok lyk liep, achternanderan gongen de omkes alle dagen, op altyd deselde tiid met 't hondsy Trixy 't padsy út. Mim saai dat se de îrpels op 't fuur setten, d'r út gongen en at se thús kwammen waren de irpels noeg.

Otte en Evert hoeve feerder gyn útlek, bij elk bekend, Slachter Sipma war 'n begrip, der worde maandegs slachten, Sjoerd fan Slooten en Vogeltsy hef ik der mar even kind,Vogeltsy sturf der en dat maakte diepe indruk. Wij hadden nag 'n Sietske, (klaine Siet), hur broer Wiebe Tool had syn kleermakerij bij hur an huus. Binne we nou toe an 't hogere segment, pappa en mamma so hewwe wij Kees Annes Tjepkema en syn frou altyd noemd.

Kees en Tietsy op 'e hoek, respekt hoe at Kees met slang en ragebol de rúttten himelde, ik hef der nooit 'n trap bij sien. Bovenstaande is súvver 'n bitsy "langs het tuinpad van mijn vader" worren, 't fersy fan Wim Sonnefeld, Het dorp, maar wat aigenlik prachtige herinnerings en wat 'n spesjaal streky!